VEWIN bepleit energiebeleid met zo weinig mogelijk schade aan drinkwaterbelangen

- schakelfrequentie machines
- looptijden machines
- overstort duur nooduitlaten in het rioolstelsel
- overstortduur nooduitlaten in het rioolstelsel.

Dit inzicht is noodzakelijk om te komen tot optimalisering van de normen voor onderhoud, gebruik en ontwerp van de installaties.

— Het komen tot een vermindering van kosten m.b.t. kwaliteitsbeheer d.m.v.:

- verbetering van benutting van capaciteit van het huidige rioolstelsel, persleidingstelsel en rioolwaterzuiveringen d.m.v. centrale sturing van gemalen;
- het verkrijgen van meer vrijheden in het ontwerp van nieuwe of te vervangen leidingstelsels waardoor lagere kosten, door de mogelijkheid van meet- en regeltechnische oplossingen in het ontwerp.

– Het bereiken van een flexibele bedrijfsvoering d.m.v. de opbouw in een stervormig net met als voordelen:

- op alle aangesloten punten kan on-line alle binnen het systeem beschikbare informatie opgevraagd of uitgegeven worden;
- het op afstand ingrijpen in een bestaand pompregiem bij gemalen t.b.v. onderhoudswerkzaamheden aan riolen;
- het op afstand (gelimiteerd) herstellen van eenvoudige storingen buiten normale werktijden.

De capaciteit van het systeem in de nu voorzienbare eindfase zal zijn:

— 200 onderstations, met een totaal capaciteit van 3200 meldingen, 800 meetwaarden, 1000 tellerstanden en 1600 commando's.

— Intern geheugen: 512 KByte, achtergrondgeheugen 2 x 67 MByte.

— Presentatie zal geschieden op displays op een 10-tal plaatsen, w.o. de RI's.

Tot slot mag niet onvermeld blijven, dat de invoering van dit nieuwe systeem het mogelijk maakt, de voor RI-Oost noodzakelijke tweeploegendienst voor de slibverwerking te integreren met de bestaande continu wachtdienst, belast met de bewaking van de RI's en gemalen en de bediening van het gemaal Zeeburgerdijk dat geautomatiseerd wordt, alsmede met de nachtbezetting van het gemaal 'Zeeburg'. Deze integratie alleen al zal een jaarlijkse kostenbesparing opleveren van ƒ 0,5 mln, waarbij gerekend is met een afschrijvingstermijn van 6 jaar.

● ● ●

De VEWIN heeft in het belang van de consument, in casu de Nederlandse burger, voorkeur voor een (energie)beleid dat de vervuiling en besmetting van grondwater en oppervlaktewater dat betrokken is bij de winning, opslag en bereiding van drink- en industriewater zo gering mogelijk doet zijn en blijven. Zo begint een brief van de VEWIN aan de Voorzitter van de Stuurgroep Maatschappelijke Discussie Energiebeleid. De brief vervolgt:
Bedacht moet hierbij worden dat de ligging van Nederland in de monding van een rivierendelta met een dichtbevolkt en sterk geïndustrialiseerd achterland, met zich meebrengt dat ook buiten Nederland gelegen vervuilingsbronnen via de rivierafvoer bijdragen aan de vervuiling van Nederlands grond- en oppervlaktewater. Bovendien wordt ook de bodem, bijvoorbeeld ter plaatse van infiltratiegebieden voor de waterwinning in Nederland, via de neerslag verontreinigd door buiten onze grenzen gelegen luchtvervuilingsbronnen.
Het energiebeleid dat de VEWIN voorstaat, zou derhalve in de eerste plaats een Europees energiebeleid moeten zijn.
Daar de vooruitzichten op een concreet Europees energiebeleid vooralsnog niet niet groot zijn te achten, volstaan wij in het volgende met het weergeven van onze gedachten over het toekomstige Nederlandse energiebeleid.
Het Nederlands energiebeleid is gericht en zal in de toekomst gericht zijn op het voorzien in de energiebehoefte van Nederland. Aan deze vraag naar energie wordt thans vrijwel geheel voldaan door het gebruik van fossiele brandstoffen met als onvermijdbaar gevolg de lozing van verbrandingsgassen, asresten en koelwater, die een bron van vervuiling van bodem en water vormen. De lozing van verbrandingsgassen is daarbij de grootste vervuilingsbron.
De VEWIN heeft voorkeur voor een energiebeleid, dat gericht is op het tot ontwikkeling brengen van energiebronnen die het gebruik van fossiele brandstoffen kunnen vervangen. Gezien de technische ontwikkeling die daarvoor nodig is, zal deze situatie pas op lange termijn kunnen worden verwezenlijkt.
Het is daarom van belang voor de korte en middellange termijn, respectievelijk voor de komende 10 en 25 jaar om de gedachten te bepalen, een zodanig energiebeleid te voeren, dat een aanzienlijke besparing op het energieverbruik mogelijk is. Met name moet hierbij gedacht worden aan de toepassing van systemen die een doelmatig gebruik van energie mogelijk maken. Bij de elektriciteitsopwekking biedt in het bijzonder de toepassing van warmte/krachtkoppeling behalve energiebesparing ook het voordeel dat minder een beroep op het oppervlaktewater zal behoeven te worden gedaan voor koeldoeleinden. In de dan nog resterende vraag naar energie zal op de beschouwde termijn hoofdzakelijk kunnen worden voorzien door het gebruik van fossiele brandstoffen en kernenergie.
Nederland verkeert in de gelukkige omstandigheid dat de energievoorziening voor ruimteverwarming praktisch geheel is gebaseerd op aardgas. Verbranding van aardgas geeft, mede als gevolg van het vrijwel ontbreken van zwavelcomponenten, relatief weinig vervuiling van bodem en water. De VEWIN is er daarom voor geporteerd, dat de inzet van aardgas zo lang mogelijk wordt voortgezet, ofschoon ook bij deze brandstof nadelige gevolgen voor het klimaat aanwezig zijn door de uitworp van CO en CO_2 en er verzuring van de lucht en de neerslag optreedt door de uitworp van CO_2, NO en NO_x.
De transportsector is en zal, afgezien van trein en tram, voorlopig aangewezen zijn op het gebruik van olie-derivaten. De nadelige effecten daarvan op bodem en water zullen, mede met instrumenten die buiten het energiebeleid vallen, zoveel mogelijk moeten worden tegengegaan. Het bevorderen van een efficiënter gebruik van energie voor dit doel is een dringende opgave. Voor wat betreft de elektriciteitsproduktie willen wij allereerst opmerken, dat ook de VEWIN zich ervan bewust is, dat het toekomstige energiebeleid gericht moet zijn op het aanbrengen van diversificatie in het brandstoffenpakket voor de Nederlandse energievoorziening. De elektriciteitsvoorziening leent er zich het beste voor diversificatie op relatief korte termijn door te voeren. Waar dit leidt tot het gebruik van andere fossiele brandstoffen dan aardgas, zal dit — het is reeds opgemerkt — een nadelig effect hebben op het milieu en daarmee op de winning, de opslag en bereiding van drink- en industriewater. In dit verband is in het bijzonder de emissie van zwavelverbindingen in de verbrandingsgassen van belang. Hetzij door beperking van het zwavelgehalte van de gebruikte brandstoffen, hetzij door de toepassing van rookgasontzwaveling zal deze emissie beneden aanvaardbare grenzen dienen te worden gehouden. In het geval kolen worden gebruikt, vormt behalve de lozing van verbrandingsgassen ook de as die bij kolenverbranding ontstaat een milieuprobleem, dat niet zonder gevolgen voor de watervoorziening zou kunnen zijn.
Het gebruik van fossiele brandstoffen voor de elektriciteitsproduktie kan worden beperkt door de toepassing van kernenergie.

Onder normale bedrijfsomstandigheden veroorzaken kerncentrales geen of praktisch geen luchtverontreiniging. De lozing van radio-actieve stoffen met het effluent (bedrijfs- en koelwater) van kerncentrales in het oppervlaktewater leidt tot een zeer geringe verhoging van het natuurlijke gehalte aan radio-actieve stoffen in het water dat als grondstof voor de waterwinning dient, of zou kunnen dienen.
Omdat de kans bestaat dat door een bedrijfsstoring en/of bedrijfsongeval een grotere hoeveelheid radio-actieve stoffen geëmitteerd wordt, waardoor een grotere besmetting van oppervlaktewater respectievelijk grondwater kan optreden, dient bij de keuze van een vestigingsplaats voor een kerncentrale met de belangen van de openbare watervoorziening terdege rekening gehouden te worden.

Resumerend meent de VEWIN, dat het toekomstig energiebeleid, in het belang van de produktie van drink- en industriewater van goede kwaliteit, gericht moet zijn op:

— het krachtig stimuleren van energiebesparende systemen;

— het zo veel mogelijk en zo lang mogelijk gebruik maken van relatief schoon aardgas;

— het waar mogelijk beperken van het gebruik van andere fossiele brandstoffen dan aardgas;

— het beperken tot een aanvaardbaar niveau van de verontreinigingen van lucht, bodem en water ten aanzien van het gebruik van fossiele en andere brandstoffen, waaronder splijtstoffen.

● ● ●

Drinkwater Luxemburg door ongeluk mogelijk vervuild

Een vrachtwagen met 17 ton giftige verfstof is op 1 april jl. na een aanrijding met een personenauto in de rivier de Attert (bij de grens tussen België en Luxemburg) gestort. De verfstof is terechtgekomen in de rivier, die enkele km verderop uitkomt in de (Luxemburgse) rivier de Sûre, die van belang is voor de drinkwatervoorziening van een groot deel van de stad Luxemburg.
De Luxemburgse autoriteiten hebben opdracht gegeven monsters te nemen en hebben de bewoners aangeraden contact met het vervuilde water te vermijden.
Bij de aanrijding tussen de vrachtwagen en de personenauto zijn de 3 inzittenden van de personenauto omgekomen. De bestuurder van de vrachtwagen werd ernstig gewond. (ANP)

Stichting Rein Water: onderhandelingen zoutverdrag afbreken

De Stichting Rein Water wil dat Nederland de onderhandelingen met Frankrijk over het zoutverdrag zal afbreken. Het wordt volgens de stichting de hoogste tijd dat de Nederlandse regering overgaat tot een procedure voor het Internationale Hof van Justitie. De politieke onderhandelingen over de terughouding van het afvalzout van de Elzasser kalimijnen uit de Rijn duren nu al meer dan 30 jaar. Dit is, zo meent de stichting, geen redelijke onderhandelingstermijn meer.
Tijdens een gesprek met minister Zeevalking van Verkeer en Waterstaat, staatssecretaris Lambers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en staatssecretaris Van der Broek van Buitenlandse Zaken heeft de stichting tevens andere mogelijkheden aangedragen die een oplossing van de Rijnvervuiling en die van de Maas dichterbij kunnen brengen. De stichting vindt dat op alle mogelijke manieren druk op Frankrijk moet worden uitgeoefend om tot een werkelijke sanering van beide rivieren te komen.
Aanleiding tot het gesprek was volgens de stichting het teleurstellende resultaat van de ministersconferentie in november jongstleden in Parijs. Het door de bewindslieden van de Rijnoeverstaten bereikte compromis betekent in de ogen van de stichting dat door allerlei langlopende procedures in verband met het bijstellen van het uit 1976 daterende zoutverdrag niet eerder dan in 1990 met de werkelijke opslag van het afvalzout begonnen zal worden.
Onder druk van de andere Rijnoeverstaten moest Frankrijk op de ministersconferentie terugkomen op het voornemen af te zien van het destijds gesloten zoutverdrag. Frankrijk kreeg daarentegen de ruimte met nieuwe voorstellen te komen voor opslag van het afvalzout. Thans wordt bestudeerd hoe in eerste instantie een derde van de overeengekomen hoeveelheid van zestig kilogram per seconde wordt teruggehouden. In twee volgende fases zal nog eens in totaal veertig kilogram niet meer in de Rijn worden gestort.
De Stichting Rein Water meent dat ons land na ruim dertig jaar vruchteloos onderhandelen er niet meer in kan toestemmen dat opnieuw gestudeerd wordt op mogelijkheden de zoutlozingen van de kalimijnen in de Rijn te verminderen.
Overeenkomstig de afspraak op de eerste Rijnconferentie in 1972 in Den Haag zou Frankrijk uiterlijk 1 januari 1975 de volle zestig kilo afvalzout uit de Rijn terughouden.
De actiegroep, die zelf al bijna acht jaar een rechtzaak heeft lopen tegen de volgens haar onrechtmatige lozingen van de Franse kalimijnen, meent dat een procedure van de Nederlandse regering voor het Internationale Gerechtshof een redelijke kans van slagen heeft. Gezien het volkerenrecht en de ernstige schade, die de verzilting van de Rijn de tuinbouw in het Westland en de drinkwaterbedrijven bezorgt, is de kans groot dat het hof Frankrijk zal gelasten de lozing van afvalzouten te verminderen.
Overeenkomstig het volkerenrecht heeft elke staat de plicht vervuilende activiteiten op eigen grondgebied zodanig te beperken, dat in andere landen geen aanmerkelijke schade kan optreden. In het geval van de zoutlozingen laat Frankrijk na maatregelen te nemen om te voorkomen dat in Nederland schade wordt geleden.

Voortgaand overleg

Tijdens het gesprek heeft minister Zeevalking meegedeeld, dat de internationale commissie van deskundigen die de Franse minister Crepeau tijdens de in november jl. te Parijs gehouden ministersconferentie had aangekondigd, op 22 april 1982 voor de eerste maal bijeen zou komen. De commissie die de Elzasser bevolking moet overtuigen van de onschadelijkheid van de diepinjectie van afvalzout in de bodem, bestaat uit twee Fransen, ir. Warngier en dr. Mouton, de Zwitserse ir. Trumpy en de Duitse prof. dr. Sauer.
De Franse delegatie die, zoals minister Crepeau eveneens had aangekondigd, naar Nederland moest gaan om begrip te krijgen voor de schade die ons land lijdt door het zoute water van de Rijn, zou vlak na de Pasen naar Nederland komen. Ze bestond behalve uit parlementariërs en burgemeesters ook uit vertegenwoordigers van de vakbonden en van milieugroepen uit de Elzas. De delegatie zou worden ontvangen door het Hoogheemraadschap Delfland, Shell, Westlandse tuinders en Gemeentewaterleidingen (Amsterdam) in de duinen bij Leiduin, alsmede door de betrokken ministers en staatssecretarissen.

Stichting gaat voorlichting geven over handhygiëne

De Stichting Handhygiëne is een voorlichtingscampagne gestart over goed en verantwoord handenwassen. De campagne richt zich vooralsnog op leerlingen van de hoogste klassen van de basisscholen en de brugklassen van de middelbare scholen.
Dat zei prof. dr. E. Joung, die als dermatoloog is verbonden aan de RU te Utrecht, in Den Bosch bij de opening van handdoekenwasserij Sandia. Prof. Joung is vice-voorzitter van de Stichting.